

DVĚ STĚ LET TERORISMU USA:

Přehledný seznam všech amerických válečných zločinů, teroru a válek (část 1: od 17. století do války ve Vietnamu)

„Třesu se někdy o svou vlast, když pomyslím na to, že Bůh je spravedlivý.“ Thomas Jefferson

„Věřím, že všichni ti, kteří těží z války a přispívají k jejímu vzniku, by měli být zastřeleni hned první den občany své země.“ Ernest Hemingway

Za účelem utvrzení a udržení jejich „práva“ na vykořisťování jiných národů, se Spojené státy pravidelně uchýlovaly k extrémnímu násilí, zejména vojenskému. Zde je seznam známých ozbrojených intervencí a jiných trestných činů. Samozřejmě není úplný, ale můžeme tvrdit, že lepší asi není.

1661-1774 byl z Afriky do USA dovezen asi jeden milion živých otroků a více než devět milionů zemřelo po cestě. Příjmy otrokářů z této operace v cenách poloviny 18. století byly nejméně 2 miliardy dolarů, což na tu dobu byla astronomická částka.

1622 - Americké války začínají prvním útokem na indiány v roce 1622 v Jamestownu, poté následovala válka s indiány (Algonquini) v Nové Anglii v letech 1635-1636 a válka v letech 1675-1676, která skončila zničením téměř poloviny měst v Massachusetts. Další války a potyčky s indiány pokračovaly až do roku 1900. Američané zničili asi 10 miliónů indiánů.

1689-1763 v těchto letech proběhly čtyři hlavní imperiální války, do nichž byla zapojena Anglie a její severoamerické kolonie, stejně jako francouzská, španělská a holandská říše. Od roku 1641 do roku 1759 bylo 40 vzpour a 18 vnitřních konfliktů mezi osadníky, pět z nich dosáhlo úrovně povstání. V roce 1776 začala válka za nezávislost, která skončila v roce 1783. Druhá válka proti Anglii v letech 1812-1815

posílila nezávislost, zatímco 40 válek s indiány v letech 1622-1900 vyústilo v získání milionů akrů půdy.

1792 - Američané válčí s indiány o Kentucky

1796 - Američané válčí s indiány o Tennessee

1797 - Ochlazení vztahů s Francií poté, co loď US Delaware útočí na civilní loď Croyable; válečné střety pokračují až do roku 1800.

1800 - Vzpouza otroků vedená Gabrielem Prosserem ve Virginii. Asi tisíc lidí bylo pověšeno, včetně samotného Prossera. Sami otroci nezabili jediného člověka.

1803 - Američané válčí s indiány o Ohio

1803 - Louisiana. V roce 1800, Španělsko podle tajné smlouvy odevzdá Francii bývalou (až do roku 1763) francouzskou kolonii Louisianu. Namísto toho se Napoleon zavázal španělskému králi Karlovi IV. odevzdat jeho synovci království v Itálii.

1805 - 1815 - USA vedly první válku v Africe, na pobřeží Středozemního moře. V té době obchodníci Americké republiky rozvinuli významný obchod s Osmanskou říší, kde nakupovali opium za cenu kolem 3 \$ za libru a prodávaly ho do čínského přístavu Cantonu (Guangzhou) za 7-10 dolarů. Mnoho opia také prodávali do Indonésie a Indie. V první třetině 19. století USA získaly od sultána stejná práva a výsady v obchodování v Osmanské říši, jako u evropských mocností: Británie, Ruska a Francie. Následně Spojené státy vstoupily s Británií do boje za kontrolu opiovým trhem východního Středomoří. Po sérii válek, v roce 1815, USA uvalily na severoafrické země zatěžující smlouvy a zajistily svým obchodníkům velké peněžní příjmy. Později, ve 30. letech, se Spojené státy snažily získat od Neapolského království jako základnu Syrakusy, ačkoli tyto požadavky byly neúspěšné.

1806 - Pokus o americkou invazi do Rio Grande, tj. na území patřící Španělsku. Vůdce, americký kapitán H. Pike, byl zajat Španěly a intervence se nezdařila.

1810 - Guvernér Louisiany Claiborne napadl na rozkaz prezidenta Spojených států španělské území západní Floridy. Španělé se stáhli bez boje a oblast dostala Amerika.

1811 - Otročká vzpouza vedená Charlesem (příjmení otroci často nedostávali, stejně jako je nedostávají psi). 500 otroků se vydalo do New Orleans a osvobozovalo po cestě další. Američtí vojáci zabili na místě nebo pověsili později téměř všechny účastníky povstání.

1812 - 1814 - Válka s Anglií. Invaze do Kanady. V roce 1814 se Anglii dokonce podařilo zničit mnoho vládních budov ve Washingtonu, DC.

1812 - Americký prezident Madison nařídil generálovi Georgovi Matthewsovi obsadit část španělské Floridy - ostrov Amelia a některé další oblasti. Matthews se projevil nebývalou krutostí tak, že se prezident snažil následně popřít spoluúčast.

1813 - Američtí vojáci obsazují bez boje španělský záliv Mobile, španělské vojáci se vzdávají. Kromě toho obsadili Američané Markézy, okupace trvala až do roku 1814.

1814 - Nájezd amerického generála Andrew Jacksona na španělskou Floridu, kde obsadil Pensacolu.

1816 - Útok amerických sil na Fort Nichols ve španělské Floridě. Fort nepatřil Španělům, ale uprchlým otrokům a indiánům z kmene Seminole, kteří byli pozabíjeni v počtu 270.

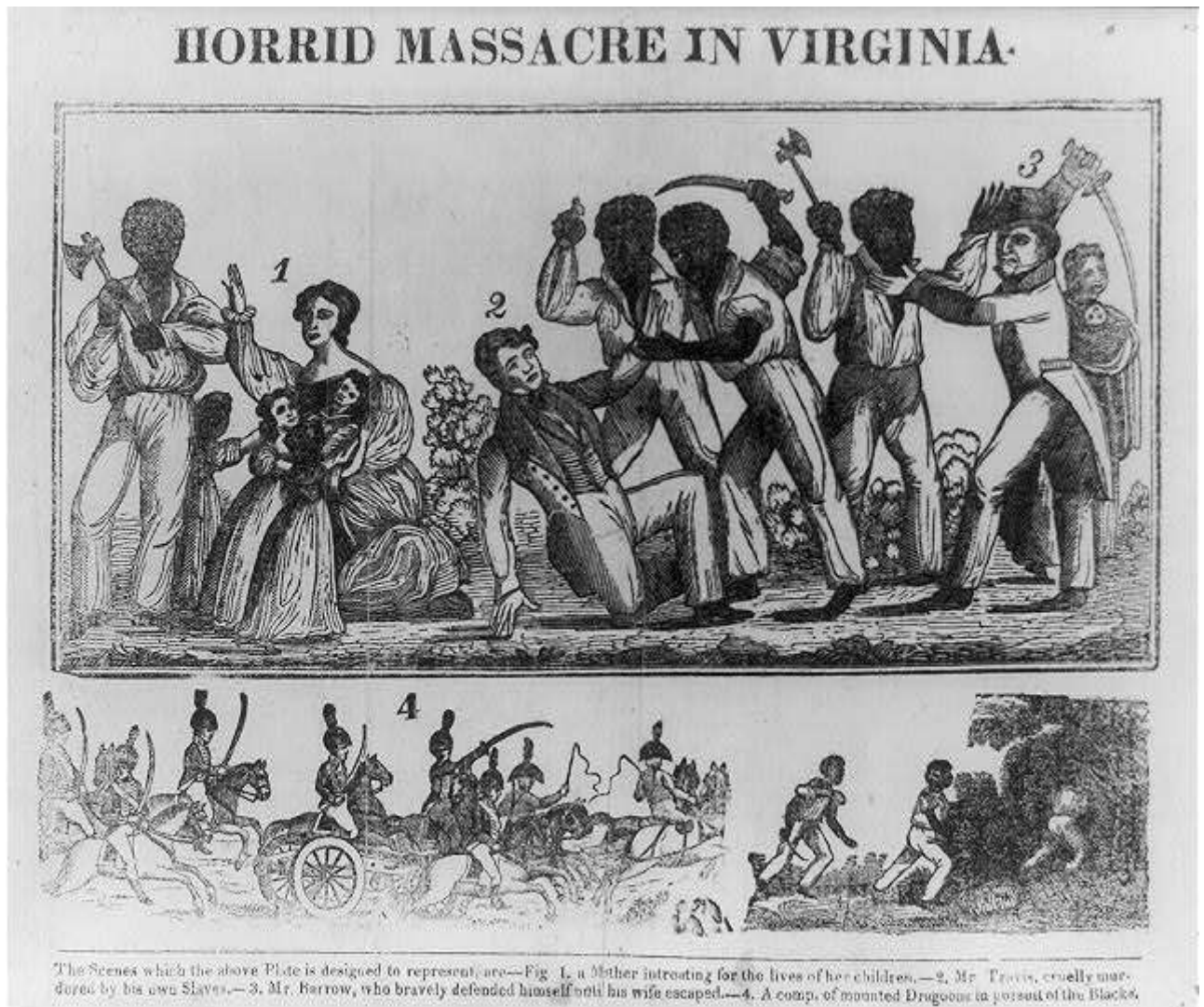
1817 - 1819 - USA začaly jednání se Španělskem, oslabeným ztrátou řady kolonií, o koupi východní Floridy. 6. ledna 1818 generál Andrew Jackson, který měl obrovské plantáže, v dopise prezidentovi Jamesovi Monroe předložil návrh na dobytí Floridy, a sliboval jej provést do 60 dnů. Důvodem pro americkou invazi bylo zabránění plantážníkům úrodné půdy na Floridě z jihu USA, což bylo odtajněno v debatě v

Kongresu v lednu 1819 ve zprávě zástupce vojenské komise Johnsona o válce na Floridě.

1824 - Invaze dvou set Američanů v čele s Davidem Porterem do města Fajard na Portoriku.

1824 - Vylodění amerických vojáků na Kubě, která byla tehdy španělskou kolonií.

1831 - Povstání otroků ve Virginii pod vedením kněze Nata Turnera. 80 otroků zabilo své otrokáře a členy jejich rodin (60 osob), poté bylo povstání potlačeno. Kromě toho otrokáři se rozhodli o „preventivním úderu“, aby se zabránilo dalšímu povstání a zabili stovky nevinných otroků v okolních regionech.

1833 - Invaze do Argentiny, kde v té době došlo k povstání.

1835 - Mexico. USA, které se snažily zmocnit se území Mexika, využily nestabilní politickou situaci. Po spuštění kolonizace Texasu z počátku 20. let zinscenovaly v roce 1835 povstání texaských kolonistů, které brzy vyústilo oddělením Texasu od Mexika a vyhlášením „nezávislosti“.

1835 - Invaze do Peru, kde v té době probíhaly silné nepokoje.

1836 - Další invaze do Peru.

1840 - Invaze Američanů na Fidži, bylo zničeno několik vesnic.

1841 - Po atentátu na Američana na ostrově Drummond (tehdy se nazýval Upolu), tam Američané zničili mnoho vesnic.

1842 - Jedinečný případ. Jistý T. Jones si usmyslil, že Amerika je ve válce s Mexikem, a napadl se svými vojáky poloostrov Monterey v Kalifornii. Po zjištění, že válka ve skutečnosti neprobíhá, se stáhl.

1843 - Americká invaze do Číny.

1844 - Další invaze Číny, potlačení anti-imperialistického povstání.

1846 - Mexičané byli uraženi kvůli ztrátě Texasu, jehož obyvatelé se rozhodli připojit se ke Spojeným státům v roce 1845. Hraniční spory a finanční neshody zvýšily napětí. Mnoho Američanů věřilo, že pro USA je „předurčeno“ natáhnout se přes celý kontinent od Atlantiku až k Tichému oceánu. Vzhledem k tomu, že Mexiko nechtělo prodat území, někteří američtí představitelé ho chtěli dobýt. Prezident USA James K. Polk poslal vojáky do Texasu na jaře roku 1846. V příštích dvou letech boje probíhaly v Mexiku, Texasu, Kalifornii a Novém Mexiku. Americké ozbrojené síly byly lépe vyškoleny, měly více nových zbraní a účinnější vedení, a tak bylo Mexiko poraženo. Na počátku roku 1847 byla Kalifornie pod kontrolou Spojených států. V září padlo Mexico City pod útoky americké armády. 2. února 1848 Spojené státy a Mexiko podepsali mírovou dohodu. V této smlouvě se Mexiko dohodlo s USA na prodeji území o rozloze 500 000 čtverečních mil za 15 milionů dolarů.

1846 - Agrese proti Nové Granadě (Kolumbie).

1849 - Americké námořnictvo se vyskytovalo poblíž Smyrny, aby přinutilo rakouskou vládu propustit zatčeného Američana.

1849 - Ostřelování Indočíny.

1851 - Americká vojska se vylodila na ostrově Johanna, aby potrestala místní vládu za zatčení kapitána americké lodi.

1852 - Americká invaze do Argentiny během lidových nepokojů.

1852 - Japonsko. Ansejské dohody - nerovné smlouvy uzavřené v 1854-1858 USA a dalšími mocnostmi s Japonskem v době Ansei. Tyto dohody ukončily více než dvě století japonské izolace od vnějšího světa. V roce 1852 poslala americká vláda do Japonska eskadru M. Perryho, který pomocí vyhrůžek uzavřel 31. března 1854 v Kanagawě první americko-japonskou smlouvu, která otevřela americkým lodím přístavy Shimoda a Hakodate bez nároku na obchodování. 14. října 1854 byla Japonskem podepsána podobná dohoda s Anglií a 7. února 1855 s Ruskem. Americký generální konzul T. Harris, který přijel do Japonska v roce 1856 pomocí hrozeb a vydírání učinil uzavření nové, lukrativní smlouvy pro USA 17. června 1857, a o rok později 29. července 1858 nové otročké obchodní dohody pro Japonsko. Podle modelu americko-japonské obchodní dohody byla v roce 1858 podepsána smlouva s Ruskem (19. srpna 1858), Velkou Británií (26. srpna 1858) a Francií (9. října 1858). Ansejské dohody umožnily volný obchod zahraničních obchodníků s Japonskem a začlenily ho do sféry světového obchodu, neboť umožnily cizincům právo exterritoriality a konzulární jurisdikce, zbavily Japonsko celní samostatnosti a uložily nízká dovozní cla.

1853-1856 - Anglo-americká invaze do Číny, kde si pomocí ozbrojených konfliktů vybojovaly výhodné obchodní podmínky.

1853 - Invaze do Argentiny a Nikaragui během občanských nepokojů.

1853 - Americká vojenská loď připlouvá do Japonska, aby ho donutila otevřít své přístavy pro mezinárodní obchod.

1854 - Američané zničili nikaragujské město San Juan del Norte (Greytown), tím pomstily urážku Američana.

1854 - Spojené státy se pokusily dobýt Havajské ostrovy. Dobytí Tygřího ostrova v panamské šíji.

1855 - Četa Američanů pod vedením W. Walkera napadla Nikaraguu. Ten se s podporou své vlády prohlásil v roce 1856 prezidentem Nikaragui. Americký dobrodruh se snažil připojit Střední Ameriku ke Spojeným státům a proměnit ji v otrockou základnu pro americké plantážníky. Spojené armády Guatemaly, Salvadoru a Hondurasu nicméně vyhnaly Walkera z Nikaragui. Později byl zajat a popraven v Hondurasu.

1855 - Invaze Američanů na Fidži a do Uruguai.

1856 - Invaze do Panamy. Vzhledem k enormní roli panamské šíje, Spojené království a Spojené státy bojovaly o její ovládnutí, nebo alespoň o kontrolu. Británie, která vlastnila řadu ostrovů v Karibiku, stejně jako část Pobřeží moskytů, se snažila udržet si svůj vliv ve Střední Americe. Spojené státy v roce 1846 prosadily u nové Granady smlouvu o přátelství, obchodu a plavbách po moři, ve které se zavázaly zaručit suverenitu nové Granady nad panamskou šíjí a zároveň získaly rovná práva na použití jakékoliv trasy přes šíji a koncesi na vybudování železnice přes ni. Železnice, jejíž výstavba byla dokončena v roce 1855, přinesla posílení amerického vlivu v panamské šíji. Pomocí smlouvy z roku 1846 Spojené státy systematicky zasahovaly do vnitřních záležitostí nové Granady a opakovaně se uchýlovaly k přímé vojenské intervenci (1856, 1860 atd.). Smlouvy mezi Spojenými státy a Velkou Británií - Clayton-Bulwerská smlouva (1850) a Smlouva Haye-Paunsova (1901) ještě více posílily pozici USA v Nové Granadě.

1857 - Dvě invaze do Nikaragui.

1858 - Intervence na Fidži, kde byla provedena represivní operace za zabití dvou Američanů.

1858 - Invaze do Uruguai.

1859 - Útok na japonský Fort Taku.

1859 - Invaze do Angoly během občanských nepokojů.

1860 - Invaze do Panamy.

1861-1865 - Občanská válka. Mississippi, Florida, Alabama, Georgia, Louisiana, Texas, Virginia, Tennessee a Severní Karolína se odtrhly od zbytku státu a prohlásily se za nezávislé státy.

1862 - Vyhnání všech židů z Tennessee s konfiskací majetku.

1863 - Trestná výprava na Shimonoseki (Japonsko), kde byla „uražena americká vlajka“.

1864 - Vojenská expedice do Japonska pro dosažení výhodných obchodních podmínek.

1865 - Paraguay. Uruguay s neomezenou vojenskou pomocí Spojených států, Británie, Francie, atd. napadla Paraguay a zničila 85 % obyvatel této tehdy bohaté země. Od té doby se Paraguay nikdy nevzpamatovala. Monstrózní masakr byl otevřeně hrazen mezinárodním bankovním domem Rothschildů, který je úzce spojen se slavnou britskou bankou „Baring Brothers“ a dalšími finančními institucemi, kde tradičně vedoucí roli hráli Rothschildové. Zvláštní cynismus genocidě dodává to, že se konala pod heslem osvobození paraguayského lidu z područí diktatury a obnovení demokracie v zemi. Po ztrátě poloviny území a vykrvácení se stát stal ubohou anglo-americkou polokolonií, kde je dnes jedna z nejnižších životních úrovní, kvetoucí drogová mafie, obrovský vnější dluh, policejní teror a korupce úředníků. Rolníkům vzali půdu a dali ji skupině statkářů, kteří se objevili pod záštitou okupantů. Následně vytvořili stranu „Colorado“, která do dneška vládne zemi v zájmech USA.

- 1865** - Invaze vojsk do Panamy v průběhu státního převratu.
- 1866** - Nevyprovokovaný útok na Mexiko.
- 1866** - Trestná výprava do Číny kvůli útoku na amerického konzula.
- 1867** - Trestná výprava do Číny za vraždu několika amerických námořníků.
- 1867** - Útok na ostrovy Midway.
- 1868** - Vícenásobná invaze do Japonska během japonské občanské války.
- 1868** - Invaze do Uruguaye a Kolumbie.
- 1874** - Invaze do Číny a na Havaj.
- 1876** - Invaze do Mexika.
- 1878** - Útok na ostrovy Samoa.
- 1882** - Invaze do Egypta.
- 1888** - Útok na Koreu.
- 1889** - Trestná výprava na Havaj.
- 1890** - Přemístění vojsk na Haiti.
- 1890** - Argentina. Přemístění vojsk pro ochranu zájmů Buenos Aires.
- 1891** - Chile. Střety amerických vojsk s povstanci.
- 1891** - Haiti. Potlačení vzpoury černých dělníků na ostrově Navassa, který podle amerických údajů patřil pod USA.
- 1893** - Přemístění vojsk na Havaji, invaze do Číny.
- 1894** - Nikaragua. V průběhu měsíce vojska okupují Bluefields.
- 1894-1896** - Invaze do Koreje.
- 1894-1895** - Čína. Američtí vojáci se podílejí na čínsko-japonské válce.
- 1895** - Panama. Američtí vojáci napadnou kolumbijskou provincii.
- 1896** - Nikaragua. Američtí vojáci napadli Corinto.
- 1898** - Španělsko-americká válka. Američtí vojáci vybojují Filipíny u Španělska, 600 000 Filipínců je zabito. Americký prezident William McKinley prohlásil, že mu Bůh přikázal, aby dobyl Filipínské ostrovy, obrátil jejich obyvatele na křesťanství a přivedl je do civilizace. McKinley řekl, že mluvil s Bohem, když se o půlnoci procházel po jedné z chodeb Bílého domu. Zajímavý byl důvod použitý Amerikou pro vyvolání této války: 15. února 1898 došlo k výbuchu na bitevní lodi „Maine“, ta se potopila a bylo zabito 266 členů posádky. Americká vláda okamžitě obvinila Španělsko. Po 100 letech byla loď zvednuta ze dna, a bylo zjištěno, že loď byla vyhozena do povětří

zevnitř. Je možné, že se Amerika rozhodla, že nebude čekat na příležitost k útoku na Španělsko a rozhodla se věci urychlit tím, že obětuje několik set životů. A Kubu vybojují u Španělska a doteď je tam americká vojenská základna – stejná, kde se nachází nechvalně známá mučirna pro všechny proslulé teroristy Guantánamo. Amerika si vyhradila právo zasahovat do vnitřních záležitostí Kuby.

1898 - Portoriko a Guam byly vybojovány u Španělska.

1898 - Americké síly napadly přístav San Juan del Sur v Nikaragui.

1898 - Havaj. Obsazení ostrova americkými vojáky.

1899-1901 - Americko-filipínská válka.

1899 - Nikaragua. Američtí vojáci napadli přístav Bluefields.

1901 - Vyslání vojsk do Kolumbie.

1902 - Invaze do Panamy.

1903 - USA poslaly k Panamské šíji válečné lodě za účelem izolace kolumbijské armády. 3. listopadu byla vyhlášena politická nezávislost Panamské republiky. Ve stejném měsíci byla Panama, doslova závislá na USA, nucena podepsat smlouvu se Spojenými státy, podle níž území pro výstavbu kanálu bylo poskytnuto natrvalo pro užívání USA. Státy měly možnost v určité oblasti postavit a pak provozovat kanál, mít tam ozbrojené síly atd. V roce 1904 byla schválena panamská ústava, Spojeným státům bylo uděleno právo vylodit vojska v kterékoli části země, což bylo opakovaně využito vládou USA k potlačení anti-imperialistických projevů. Prezidentské volby v roce 1908, 1912, 1918 se konaly pod dohledem amerických vojáků.

1903 - Invaze do Hondurasu, Dominikánské republiky a Sýrie.

1904 - Vyslání vojsk do Koreje, Maroka a Dominikánské republiky.

1904-1905 - Američtí vojáci zasahují do rusko-japonské války.

1905 - Američtí vojáci zasahují do revoluce v Hondurasu.

1905 - Vyslání vojsk do Mexika (pomohlo diktátorovi Porfirio Díazovi potlačit povstání).

1905 - Vyslání vojsk do Koreje.

1906 - Invaze na Filipíny, potlačení osvobozeneckého hnutí.

1906-1909 - Američtí vojáci jsou na Kubě během voleb. V roce 1906 proběhla vzpoura liberálů protestujících proti bezpráví spáchaného vládou prezidenta E. Palmy. Palma žádá USA, aby vyslaly vojáky, ale americká vláda vyšle na Kubu zprostředkovatele. Po odstoupení prezidenta E. Palmy USA oznámily vytvoření prozatímní vlády v zemi, která bude u moci tak dlouho, dokud v zemi nebude obnoven pořádek. 10. února 1906 - vítězství liberálů ve volbách. H. Gomes zvolen prezidentem Kuby.

1907 - Američtí vojáci prosazují protektorát „dolarové diplomacie“ v Nikaragui.

1907 - Američtí vojáci zasahují do revoluce v Dominikánské republice.

1907 - Američtí vojáci se účastní války Hondurasu a Nikaragui.

1908 - Američtí vojáci jsou v Panamě během voleb.

1910 - Nikaragua. Američtí vojáci napadli přístav Corinto a Bluefields. USA poslaly vojenské jednotky do Nikaragui a organizovaly protivládní spiknutí (1909), po kterém byl Zelaya nucen uprchnout ze země. V roce 1910 byla vytvořena junta z pro-amerických generálů: X. Estrada, E. Chamorro a zaměstnance americké těžební společnosti A. Diaze. Ve stejném roce se stal prezidentem Estrada, ale poté byl vyměněn A. Diazem, který byl podporovaný americkými vojsky.

1911 - Američané se vylodili v Hondurasu kvůli podpoře povstání pod vedením bývalého prezidenta Manuela Bonnily proti legitimně zvolenému prezidentovi Miguelovi Davilouvi.

1911 - Potlačení protiamerického povstání na Filipínách.

1911 - Přemístění vojsk do Číny.

1912 - Američtí vojáci vcházejí do Havany (Kuba).

1912 - Američtí vojáci jsou v Panamě během voleb.

1912 - Invaze vojsk USA do Hondurasu.

1912-1933 - Okupace Nikaragui, neustálý boj s partyzány. Nikaragua se stala monopolní kolonií firmy „United Fruit Company“ a dalších amerických společností. V roce 1914 byla ve Washingtonu podepsána dohoda, podle které Spojené státy měly právo vybudovat v Nikaragui meziocéánský kanál. V roce 1917 se stal prezidentem E. Chamorro, který uzavřel se Spojenými státy řadu nových dohod, což vedlo k ještě většímu zotročení země.

1914 - Američtí vojáci vstupují do Dominikánské republiky, boj s rebely o Santa Domingo.

1914-1918 - série invazí do Mexika. V roce 1910 začalo silné rolnické hnutí Francisca Pancho Villy a Emiliana Zapaty proti loutce USA a Anglie, diktátorovi Porfirio Diazovi. V roce 1911 Diaz uprchl ze země a místo něj přišel liberál Francisco Madero. Ale ani on Američanům nevyhovoval a v roce 1913 opět pro-americký generál Victoriano Huerta svrhl Maderu a zabil jej. Zapata a Villa přitlačili a na konci roku 1914 obsadili hlavní město Mexico City. Junta Huerta se zhroutila a Spojené státy přešly k přímé intervenci. Už v dubnu 1914 se v mexickém přístavu Veracruz vylodili američtí vojáci, kteří tam zůstali až do října. Prezidentem Mexika se mezitím stal ostřílený politik a hlavní vlastník půdy V. Carranza. Porazil Villu, ale oponoval imperialistické politice Spojených států a slíbil provést pozemkovou reformu. V březnu 1916 americká armáda pod velením Pershinga překročila mexickou hranici. Vládní vojáci a partyzánské armády P. A. Villy a Zapaty dočasně zapomněli na občanské nepokoje a sjednotili se proti Pershingovi a vyhnaly ho ze země.

1914-1934 - Haiti. Po četných povstáních Amerika zavádí svá vojska, okupace trvá 19 let.

1916-1924 - Osmiletá okupace Dominikánské republiky.

1917-1933 - Vojenská okupace Kuby, ekonomický protektorát.

1917-1918 - Účast v první světové válce. Nejprve Amerika „udržovala neutralitu“, tj. prodávala zbraně za astronomické částky a nekontrolovatelně bohatla, vstoupila do války až v roce 1917, tj. na konci, ztratila pouze 40 000 lidí (Rusové například – 200 000), ale po válce se považovala za největšího vítěze. Jak víme, úplně stejně bojovala ve druhé světové válce. USA bojovaly v Evropě v první světové válce proto, aby změnila pravidla „hry“, ale ne pro zajištění „výraznější rovnosti možností“. Šlo o zajištění budoucí absolutní nerovnosti ve prospěch Spojených států. Do Evropy Amerika nepřišla kvůli Evropě, ale kvůli zájmům Ameriky. Zámořský kapitál chystal tuto válku a vyhrál ji. Po skončení války cestou různých machinací ostatních spojenců uspěli v zotročení Německa, díky čemuž se válkou oslabená země dostala do absolutního chaosu, kde se zrodil i fašismus. Fašismus se také mimochodem vyvíjel s aktivní pomocí Ameriky, která mu pomáhala až do konce druhé světové války. Státy, kromě USA se po válce ocitly v dluhu u mezinárodních finančních skupin a monopolu, kde kapitál USA už hrál první, ale ne jediný housle. To, o co se snažily Spojené státy, toho i dosáhly - jak v Paříži v roce 1919, tak i v roce 1929. Státy si nezajistily mandáty a kolonie, ale právo a schopnost kontrolovat situaci ve světě, tak jak to chtěly nebo chtěl spíše americký kapitál. Samozřejmě, že ne všechny plány se podařilo uskutečnit a největším a nejbolestivějším omylem bylo nezávislé sovětské Rusko místo buržoazního závislého Ruska. S tím se zatím muselo počkat, ale zbytek Evropy byl „v podstatě monopolem Yankees & co“.

1917 - Američtí magnáti financovali socialistickou revoluci v Rusku a doufali, že to vyvolá občanskou válku, chaos a celkovou likvidaci této země. Připomeňme, že ve stejné době se Rusko účastnilo první světové války. Zde jsou konkrétní jména sponzorů: Jacob Schiff, Felix a Paul Wartburg, Otto Kahn, Mortimer Schiff,

Guggenheim, Isaac Seligman. Když občanská válka opravdu začala, Američané pustili své síly na urychlení zničení Rusů. Zvláště velké naděje se upnuly na Trockého, proto se velmi naštvaly, když Stalin rozpoznal jejich plány a odstranil nepřítele. V roce 1918 američtí vojáci vstoupili do Vladivostoku a úplně vyhnat je z ruského území se podařilo až v roce 1922. Dále 23. prosince 1917 Clemenceau, Pichon a Foch z Francie a lordové Milner a Cecil z Anglie uzavřeli tajnou úmluvu o rozdělení sfér vlivu v Rusku: Pro Anglii Kavkaz, Kubáň a Don a pro Francii Besarábie, Ukrajina a Krym. USA se oficiálně úmluvy neúčastnily, i když ve skutečnosti držely v rukou všechny nitě, a zejména si dělaly nárok na Sibiř a Dálný východ... Geografická mapa, kterou připravilo ministerstvo zahraničí Spojených států pro americkou delegaci na pařížské mírové konferenci to velmi přesně ukazovala: Ruský stát na té mapě byl pouze na Středoruské vysočině. Pobaltí, Bělorusko, Ukrajina, Kavkaz, Sibiř a Střední Asie na té mapě byly „samostatnými“, „nezávislými“ státy. Na tento plán se muselo ještě pár desítek let počkat.

1918-1922 - Intervence do Ruska. Celkem se jí účastnilo 14 zemí. Američané si přivlastnili hodně ruských zlatých rezerv, když je vzali admirálovi Kolčakovi kvůli slibu o dodávce zbraní. Slib však nesplnili. Tohle zlato je zachránilo během Velké hospodářské krize, kdy se vláda rozhodla vypořádat s obrovskou nezaměstnaností najmutím na civilní službu. Pro zaplacení za tuto neplánovanou práci byla potřeba obrovské množství peněz, a tehdy se ukradené zlato hodilo.

1918-1920 - Panama. Po volbách se do země posílají vojáci k potlačení nepokojů.

1919 - Kostarika. Povstání proti režimu prezidenta Tinoca. Pod tlakem USA Tinoco odstoupil, avšak nepokoje v zemi se nezastavily. Proběhlo vylovení amerických vojáků pro „ochranu amerických zájmů“. Prezidentem byl zvolen D. Garcia. V zemi byl obnoven demokratický systém.

1919 - Američtí vojáci bojují na straně Itálie proti Srbům v Dalmácii.

1919 - Američtí vojáci jsou v Hondurasu během voleb.

1920 - Guatemala. Dvoutýdenní intervence.

1921 - Americká podpora rebelů, kteří bojovali za svržení guatemalského prezidenta Carlose Herrera ve prospěch „United Fruit Company“.

1922 - Intervence v Turecku.

1922-1927 - Americké síly v Číně během lidového povstání.

1924-1925 - Honduras. Vojáci vtrhli do země během voleb.

1925 - Panama. Americké síly rozehnaly generální stávkou.

1926 - Nikaragua. Invaze. (Více v ruštině zde: <http://www.usinfo.ru/19261933nikaragua.htm>)

1927-1934 - V celé Číně jsou američtí vojáci.

1932 - El Salvador, invaze od moře. V té době tam byla vzpoura.

1936 - Španělsko. Přemístění vojáků během občanské války.

1937 - Vojenský střet s Japonskem.

1937 - Nikaragua. S pomocí amerických vojáků se Somoza dostal k moci, když svrhl legitimní vládu Hamída Sacasa. Somoza byl diktátorem a jeho rodina vládla v zemi příštích 40 let.

1939 - Přemístění vojsk do Číny.

1941 - Jugoslávie. Přebírat v noci z 26. na 27. března 1941, který provedly anglo-americké zpravodajské služby, v důsledku státního převratu byla svržena vláda Cvetkoviće-Matcheka.

1941-1945 - Zatímco sovětská vojska bojovala s nacistickou armádou, Američané a Britové dělali to, co dělají obvykle - teror. Systematicky ničili civilní obyvatelstvo Německa, čímž ukázali, že nejsou o nic lepší než nacisté. Docházelo k tomu ze

vzduchu pomocí kobercového bombardování měst, která neměla nic společného s válkou ani s válečnou výrobou: Drážďany, Hamburk aj. V Drážďanech bylo během jedné noci zabito přibližně 120 000 – 250 000 civilistů, většina z nich byli uprchlíci.

Stručně řečeno:

- 1) Pomáhat SSSR začali až v roce 1943, předtím byla podpora jen symbolická;
 - 2) výše podpory byla malá a za obrovské ceny (stále se to splácí), zároveň je přitom špehovali;
 - 3) současně Amerika tajně pomáhala nacistům, i když se o tom teď přímo nemluví. Obchod je obchod. Mimochodem, Bushův dědeček Prescott Bush se na tomto přímo podílel. Obecně zločiny Spojených států během druhé světové války jsou nevyčísitelné. Například podporovali extrémně násilnické chorvatské fašisty, kteří se pak aktivně zapojili do protisovětského boje. Jakoby náhodně útočili na sovětské vojáky v naději zastrašit je svou palebnou silou. Dohodli se s Hitlerem, že maximální počet vojáků šel do boje proti Sovětům a Američané pochodovali vítězně od města k městu, aniž by se setkali s jakýmkoliv odporem. Až pak nasníмали hrdinské filmy, kde si připisovali hrdinské činy sovětských vojáků. Jedním z nejstrašnějších zločinů je samozřejmě tajné sponzorování nelidských experimentů na lidech americkými fondy v nacistických koncentračních táborech. Kvůli finanční pomoci měla Amerika neomezený přístup k výsledkům výzkumu. Po válce byli všichni němečtí a japonští odborníci převezeni do Spojených států, kde pokračovali ve svém výzkumu na věznicích, obyvatelích domovů pro seniory, přistěhovalcích, Latinoameričanech atd.
- 1945** - Hirošima a Nagasaki. Dvě atomové bomby svržené na vyčerpané Japonsko, což mělo za následek smrt asi 200 tisíc (podle jiných zdrojů 0,5 milionu) lidí, většinou žen a dětí. Široce rozšířená domněnka o tom, že byly bomby shozeny pro záchranu životů Američanů, není pravdivá. Bomby byly shozeny za účelem zastrašení nového nepřítele, Stalina, když se Japonsko již snažilo vyjednat kapitulaci. Přední velitelé druhé světové války, včetně Dwighta D. Eisenhowera, Chestera Nimitze a Curtise

Lemaye, všichni neschvalovali použití atomových bomb proti poraženému nepříteli. Kromě toho byly bomby shozeny navzdory zákazu Haagské úmluvy z roku 1907 – „neexistuje žádná omluva pro neomezené ničení nebo útoky na civilisty a civilní objekty jako takové“. Nagasaki bylo námořní základnou ... Po okupaci Japonska americkými vojsky zemřelo hladem 10 milionů lidí. Také, jako obvykle, Američané plně prokázali svou „civilizovanost“: dobrou tradicí bylo nošení „suvénýrů“, vytvořených z kostí a jiných částí těla mrtvých Japonců.

1945-1991 - SSSR. Samozřejmě, že všechny protisovětské sabotáže, teroristické činy, provokace není možné uvést. Měli bychom zvláště zmínit angloamerický plán „Nemyslitelné“, který byl odtajněn před několika lety, a nevyvolal v „demokratických“ médiích žádný zájem. To nepřekvapuje, jelikož plánem bylo zaútočit společnými fašistickými, britskými a americkými vojsky na Sovětský svaz už v létě 1945. Jaký demokrat se tohle odváží říct?

Zajatí Němci nebyli sovětskými „spojenci“ odzbrojováni, nikdo německou armádu nerozpouštěl, váleční zločinci nebyli potrestáni. Naopak, nacisté byli shromážděni do stotisícové armády, která jen čekala na rozkaz zopakovat svůj „blitzkrieg“. Přátelství Američanů s nacisty pokračovalo. Prakticky žádný válečný zločinec v západním Německu nebyl potrestán, mnozí sloužili v NATO a na nejvyšších pozicích ve vládě. V té době se Spojené státy, které měly monopol na jaderné zbraně, začaly připravovat na preventivní válku, která měla být zahájena v roce 1948. Za prvních 30 dnů bylo naplánováno shoení 133 atomových bomb na 70 sovětských měst, z nichž 8 na Moskvu a 7 na Leningrad a později se plánovalo shoení dalších 200 atomových bomb. Kontrolní výpočty nicméně ukázaly, že americké strategické letectvo v letech 1949-1950 stále nemohlo zasadit Sovětskému svazu smrtelný úder, tak aby nebyl schopen odporu (plán „Dropshot“). „Demokratizace“ byla odložena.

Amerika se snažila všemi prostředky podnítit etnické konflikty, prodat vadné zařízení (které, mimochodem, kdysi vedlo k největšímu výbuchu v Sovětském svazu vůbec - v roce 1982 vybuchl plynovod s americkým zařízením na Sibíři).

V celé historii Sovětského svazu žádný bojový letoun nezasáhl do vzdušného prostoru Spojených států, nedělal přelety nad touto zemí a neprováděl v něm letecké bitvy. Za padesát let konfrontace se Sovětským svazem bylo sestřeleno kolem třiceti bojových a průzkumných letadel USA. Ve vzdušném boji nad Sovětským svazem Sověti ztratili pět bojových letadel, Američany bylo sestřeleno několik sovětských

transportních civilních letadel. Celkem bylo zaznamenáno pět tisíc narušení sovětských hranic americkými letadly. Za stejné období v Sovětském svazu bylo identifikováno a zatčeno více než sto čtyřicet parašutistů - sabotérů s konkrétní úlohou o vedení sabotáže na sovětském území.

CIA aktivně tisklo sovětské peníze a dodávalo je všemi možnými způsoby do SSSR kvůli způsobení inflace. Západní vědci urychleně rozvíjeli některé vědecké teorie o přirozeném ruském sklonu k násilí a otroctví, o podvědomě předprogramované chuti obsadit celou Zemi.

Dnes je již veřejně známo mnoho plánů na rozpoutání jaderné války se Sovětským svazem a ostatními socialistickými zeměmi: „Chariot“, „Trójan“, „Bravo“, „Offtekl“.

Nejvážnější obavy ze strany tehdejšího Sovětského svazu byly, jak se ukázalo později, zcela rozumné. V 70. letech byl odtajněn plán, který byl navržen rozvědkou už 3. listopadu 1945, podle kterého byl schválen atomový útok zároveň na 20 měst v SSSR. Byl naplánován „nejen v případě nadcházejícího útoku SSSR, ale i když úroveň vědeckého a průmyslového rozvoje země dá soupeři příležitost k útoku na Spojené státy nebo na obranu proti našemu útoku...“ Podle CIA Amerika utratila na zničení SSSR celkem 13 bilionů dolarů.

1946 - Jugoslávie. Američtí vojáci se mstí za sestřelení letadla.

1946-1949 - USA bombardovaly Čínu a podporovaly jakýkoli odpor vůči komunistům.

1947 - Itálie. Za účelem boje proti komunismu byly financovány proamerické síly ve volbách, CIA masově zabíjela komunisty a prováděla protisovětskou kampaň v médiích. Nakonec byly za americké peníze zfalšovány výsledky voleb a komunisté samozřejmě prohráli. Pod záminkou „ochrany demokracie“ USA zasahují i do dalších voleb v Itálii a dopravují bojové lodě 6. flotily do italských přístavů, aby se zabránilo komunistické straně dostat se k moci mírovou cestou. Během několika desítek let po válce, CIA a americké korporace nadále zasahují do voleb v Itálii a utrácí stovky milionů dolarů za zablokování volební kampaně komunistů. Popularita komunistů byla založena na jejich aktivní účasti v protifašistickém hnutí, když vedli všechny síly odporu.

1947-1948 - Francie. Za účelem boje proti komunismu a re-kolonizaci Vietnamu jsou financovány pro-americké síly ve volbách a je poskytnuta vojenská podpora. Byly zabity tisíce civilistů.

1947-1949 - Řecko. Američtí vojáci jsou zapojeni do občanské války, kde podporují fašisty.

1948-1953 - Vojenská akce na Filipínách. Rozhodující role v represivních operacích proti filipínským lidem a smrt tisíců Filipínců jsou na vrub americké armády. Amerika zahájila kampaň proti levicovým silám v zemi ještě v době, kdy tyto bojovaly proti japonským útočníkům. Po válce Spojené státy přivedly k moci řadu loutek, včetně prezidenta, diktátora Marcose. V roce 1947 byly kvůli otevření amerických vojenských základen na Filipínách finančně podporovány pro-americké síly.

1948 - Peru. Vojenský převrat provedený Amerikou. K moci se dostal Manuel Odria. Nedemokratická vláda se v budoucnu vyzbrojovala a byla podporována USA, další volby se konaly až v roce 1980.

1948 - Nikaragua. Vojenská podpora kvůli kontrole nad vládou. O diktátorovi Anastasio Somoze americký prezident Roosevelt řekl: „Je to sice hajzl, ale je to náš hajzl.“ Diktátor byl zabit v roce 1956, ale jeho dynastie zůstala u moci.

1948 - Kostarika. Amerika podporuje vojenský převrat vedený José Figueresem Ferrerem.

1949-1953 - Albánie. Spojené státy a Velká Británie uskutečnily několik neúspěšných pokusů o svržení „komunistického režimu“ a jeho nahrazení prozápadní vládou z řad fašistických kolaborantů a monarchistů.

1950 - Povstání v Portoriku potlačeno americkými vojsky. V té době tam pokračoval boj za nezávislost.

1950-1953 - Ozbrojený zásah přibližně milionu amerických vojáků v Koreji. Smrt stovek tisíc Korejců. V roce 2000 vyšlo najevo hromadné vraždění desítek tisíc politických vězňů armádou a policií soulského režimu, kterého se dopustil během korejské války. Jednala na příkaz Ameriky, která se obávala, že vězňové, kteří byli zadrženi za své politické přesvědčení, můžou být zachráněni armádou KILDR. Američané v konfliktu aktivně používali chemické a biologické zbraně, jež pro ně vyrobili nacističtí zločinci.

1950 - Počátek americké vojenské pomoci Francouzům ve Vietnamu. Dodávka zbraní a vojenské poradenství, zaplacení poloviny vojenských výdajů Francie.

1951 - Americká vojenská pomoc čínským povstalcům.

1953-1964 - Britská Guyana. Během 11 let se USA a Velká Británie třikrát snažily zabránit příchodu k moci demokraticky zvoleného vůdce Dzhegena, který prováděl neutrální a nezávislou politiku. Ta by podle Spojených států mohla vést k budování společnosti alternativní ke kapitalismu. Pomocí různých nástrojů – od stávek až po terorismus – Spojené státy zařídily v roce 1964 jeho odchod z politické scény, výsledkem bylo, že se Guyana, jedna z nejlepších zemí v regionu, začátkem roku 1980 stala jednou z nejchudších.

1953 - Írán. Populární politik Mosaddek se rozhodl znárodnit ropný průmysl Íránu (1951), který kontrolovala anglicko-iránská naftařská společnost. Tím došlo k poškození britských ekonomických zájmů. Pokusy Spojeného království „ovlivnit“ Mosaddeka s pomocí hlavy státu (šácha) selhaly. Mosaddek provedl referendum, v němž získal 99,9 % hlasů a dostal mimořádné pravomoci. Převzal velení ozbrojených sil, a nakonec sesadil šácha a poslal ho do vyhnanství. Británii a Spojené státy vyděsilo, že se Mosaddek neopíral pouze na nacionalisty a kleriky, ale i na komunistickou stranu Íránu. Ve Washingtonu a v Londýně se rozhodli, že Mosaddek připravuje „sovětizaci“ Íránu, takže CIA a britská zpravodajská služba MI5 provedla operaci na svržení Mosaddeka. V Íránu začaly nepokoje, kde se střetli monarchisté podporovaní USA a Británií a příznivci Mosaddeka, proběhl státní převrat organizovaný armádou. Šách se vrátil do Teheránu a na oficiální schůzce s hlavou CIA pro Blízký východ řekl: „Získal jsem tento trůn díky Alláhovi, národu, armádě a tobě.“ Mosaddek byl zatčen, souzen íránským soudem a odsouzen k dlouhému trestu odnětí svobody a zbytek svého života strávil v domácím vězení. Šách Páhlaví zrušil rozhodnutí o znárodnění ropného průmyslu Íránu.

1953 - Nucená deportace Inuitů (Grónsko), která skončila degradací tohoto národa.

1954 - Guatemala. Guatemalský prezident Jacobo Arbenz Guzmán vedl zemi v letech 1951-1954 a pokusil se dostat obchod se zemědělskými produkty (hlavní vývozní artikl) pod kontrolu státu. Tím ovlivnil zájmy americké společnosti „United Fruit“, na kterou připadalo 90 % vývozu Guatemaly. Guzmán byl obviněn, že je tajným členem komunistické strany a chce v Guatemale zavést komunismus (což byla lež). „United Fruit“ apeloval na pomoc americké vlády. CIA najala několik stovek guatemalských vojáků, kteří vtrhli do Guatemaly ze sousedního Hondurasu. Armáda, podplacená CIA, odmítla Guzmána poslouchat, a ten uprchl do Mexika, kde zemřel o 20 let později.

K moci v Guatemale se dostal velitel ozbrojených sil. Spojené státy uvítaly změnu vlády a vyzvaly novou guatemalskou vládu, aby se Guzmánovi nemstila. Poté v zemi

Amerika rozmístila své bombardéry. Roku 1999 americký prezident Bill Clinton přiznal zapojení zpravodajských služeb USA v porušování zákona v nedávno ukončeném vnitřním ozbrojeném konfliktu v Guatemale. Šéf Bílého domu to řekl v guatemalském hlavním městě, kde byl v průběhu jeho cesty po střední Americe. Podpora guatemalské armády zpravodajskými službami USA podílející se na „*brutální a trvalé represi byla chybou ze strany Spojených států, která by se neměla opakovat,*“ řekl Clinton. Clinton učinil takové prohlášení v reakci na opakované výzvy guatemalských obránců lidských práv s cílem otevřít přístup do tajných archivů amerických tajných služeb, který by definoval roli Washingtonu a guatemalské armády ve „špinavé válce“, která byla doprovázena vnitřním ozbrojeným konfliktem. V nedávno zveřejněné zprávě z guatemalské „Komise pravdy“ se uvádí, že USA opakovaně během konfliktu zasahovaly do vnitřních záležitostí Guatemaly. Takže CIA „*přímo či nepřímo podporovala některé nezákonné operace*“ vlády proti povstaleckým silám. Až do poloviny 80. let americká vláda vyvíjela tlak na guatemalské orgány, aby zachránily nespravedlivou sociální a ekonomickou strukturu v zemi. Podle „Komise pravdy“, v průběhu 36leté občanské války v Guatemale, která skončila v roce 1996 podepsáním mírové dohody mezi vládou a povstalcí, bylo zabito nebo se pohřešuje více než 200 tisíc lidí. V průběhu ozbrojeného konfliktu existovala celá řada závažných porušení zákona, z nichž za většinu je zodpovědná armáda a zpravodajské služby.

1956 - Zahájení americké vojenské pomoci tibetským povstalcům proti Číně. Ozbrojenci se cvičili v základnách CIA, taky jim byly dodávány zbraně a vybavení.

1957-1958 - Indonésie. Stejně jako Nasser byl i Sukarno jedním z vůdců „třetího světa“ a udržoval v období studené války neutralitu, několikrát navštívil SSSR a Čínu, znárodnil holandský majetek, odmítl zakázat komunistickou stranu a rychle rozšiřoval svůj vliv mezi voliči. To vše, podle Spojených států, sloužilo jako „špatný příklad“ pro ostatní rozvojové země. Aby se zabránilo „šíření špatných myšlenek v zemích třetího světa“, začala CIA vyhazovat hodně peněz za volby. Byl vytvořen plán atentátu na Sukarna: byl vydírán vykonstruovaným sexfilmem a pomocí opozičních důstojníků byla zahájena válka proti Sukarnově vládě, která nebyla úspěšná.

1958 - Libanon. Okupace země, boj proti rebelům.

1958 - konfrontace s Panamou.

1958 - Americká vojenská pomoc rebelům na ostrově Quemoy v boji s Čínou.

1958 - V Indonésii začíná povstání, které CIA připravovala už od roku 1957. Američané poskytovali protivládním rebelům vojenskou pomoc bombardováním a poradenstvím. Poté, co bylo sestřeleno americké letadlo, se CIA stáhla a povstání se nezdařilo.

1959 - Amerika napadla Laos, začínají první střety amerických vojáků ve Vietnamu.

1959 - Haiti. Potlačení lidového povstání proti proamerické vládě.

1960 - Ekvádor. Poté, co byl José Maria Velasco zvolen prezidentem Ekvádoru a odmítl se podrobit americkým požadavkům na přerušování všech vztahů s Kubou, uskutečnili Američané několik vojenských operací. Podporovali všechny protivládní organizace, krvavé provokace, které byly pak připsány vládě. Nakonec Američané zorganizovali převrat a k moci přišel agent CIA Carlos Arosemana. Amerika si brzy uvědomila, že prezident není dostatečně přátelský Washingtonu a snažila se provést další převrat. V zemi začaly nepokoje, které byly potlačeny pod americkým vedením. K moci se dostala vojenská junta, která začala teror v zemi, volby byly zrušeny, začalo pronásledování politických odpůrců – samozřejmě především komunistů.

1960 - Americké síly vstupují do Guatemaly, aby se zabránilo svržení loutkové vlády USA. Pokus o převrat se nezdařil.

1960 - Podpora vojenského převratu v Salvadoru.

1960-1965 - Kongo / Zair. V červnu 1960 se stal Lumumba prvním premiérem Konga od získání nezávislosti. Belgie si ale ponechala kontrolu nad nerostným bohatstvím v Katangu. Významní úředníci Eisenhowerovy správy s finanční zájmy pak spojení v této provincii. Na slavnostním ceremoniálu u příležitosti Dne nezávislosti Lumumba vyzval lid k ekonomickému a politickému osvobození. Po 11 dnech Katanga vystoupila ze země. Brzy byl Lumumba s pomocí Spojených států svržen ze svého postu, a v lednu 1961 se stal obětí teroristického útoku. Po několika letech občanské války se k moci dostal Mobutu spojený s CIA, který vládl zemi po více než 30 let a stal se miliardářem. Během této doby míra korupce a chudoby v této zemi bohaté na suroviny dosáhla takových rozměrů, že dokonce zarážel i jeho velitele z CIA.

1961-1964 - Brazílie. Po příchodu prezidenta Goularta k moci byla země na cestě k nezávislé zahraniční politice, obnovila vztahy se socialistickými zeměmi, vystoupila proti blokádě Kuby, omezila příjmy z vývozu TNC, znárodnila dceřiné společnosti ITT a pokračovala v provádění ekonomických a sociálních reforem. Navzdory skutečnosti, že byl Goulart velký statkář, Spojené státy jej obvinily z „dominance komunistů ve vládě“ a byl během vojenského převratu sesazen. V příštích 15 letech vládla vojenská diktatura, kongres byl uzavřen, politická opozice roztroušena, v soudnictví vládla tyranie, kritika prezidenta byla nezákonná. Odbory byly kontrolovány vládou, protesty potlačovány policií a armádou. Zmizení lidí, „eskadry smrti“, kult neřestí a divoká mučení se staly nedílnou součástí vládního programu „morální rehabilitace“. Brazílie přerušila vztahy s Kubou a stala se jedním z nejspolehlivějších spojenců USA v Latinské Americe.

1961 - Američané zabíjejí prezidenta Dominikánské republiky Rafaela Trujillo, kterého sami přivedli k moci ve 30. letech. Brutální diktátor nebyl zabit pro otevřené rozkradení země (60 % příjmu země šlo přímo do jeho kapsy), ale za to, že jeho dravá politika způsobila příliš mnoho škody americkým společnostem.

1961 - Kuba. V roce 1961, CIA měla k dispozici rozpočet (560 milionu dolarů), který šel na financování zvláštní skupiny „Mongoose“, která zorganizovala bombardování kubánských hotelů a dalších objektů, napadala dobytek a zemědělské pěstování, přidávala toxické chemikálie do vyvezeného cukru z Kuby atd. Na začátku roku 1961 Spojené státy zrušily diplomatické vztahy s Kubou a vyhlásily její ekonomickou blokádu. V dubnu zorganizovaly ozbrojený útok kubánských kontrarevolucionářů v Zátocě sviní.

1962 - Guatemalský diktátor Miguel Ydigoras Fuentes potlačil s pomocí Američanů lidové povstání, stovky lidí se pohřešovali, mučení a zabíjení bylo na denním pořádku, země se ponořila do teroru. Američany vyškolení absolventi nechvalně známé „School of the Americas“ byli dobří zejména v mučení a masových vraždách civilistů.

1963 - Salvador. Zničení disidentů s protiamerickými názory.

1963-1966 - Dominikánská republika. V roce 1963 byl demokraticky zvolen prezident Bosch. Vyzval zemi k pozemkové reformě, zajištění obyvatel levným bydlením, umírněnému znárodnění podniků a omezení nadměrného využívání země zahraničními investory. Boschovy plány byly považovány za „vplížení do socialismu“ a rozhněvaly Spojené státy, tisk v USA oznámil, že je „rudý“. V září 1963 byl se souhlasem Spojených států během vojenského převratu svržen. Když po 19 měsících v zemi vypuklo povstání a vytvořila se hrozba návratu Bosche k moci, Spojené státy poslaly na pomoc pro potlačení povstání 23 000 vojáků.

1963 - Američané aktivně pomáhají straně v Iráku zničit všechny komunisty v zemi. Mimochodem, s pomocí CIA se Saddám Husajn dostal k moci a pak bojoval s Amerikou nenáviděným Íránem.

1964 - Krvavé potlačení panamských národních sil, které požadovaly vrácení práv k Panamskému průplavu.

1964 - Amerika podporuje vojenský převrat v Brazílii, vojenská junta svrhla zvoleného prezidenta Joao Goularta. Režim generála Castela Branca je považován za jeden z nejkrvavějších v dějinách lidstva. Eskadry smrti vycvičené CIA mučily a vraždily každého, kdo byl považován za politického soupeře Branca, především komunisty.

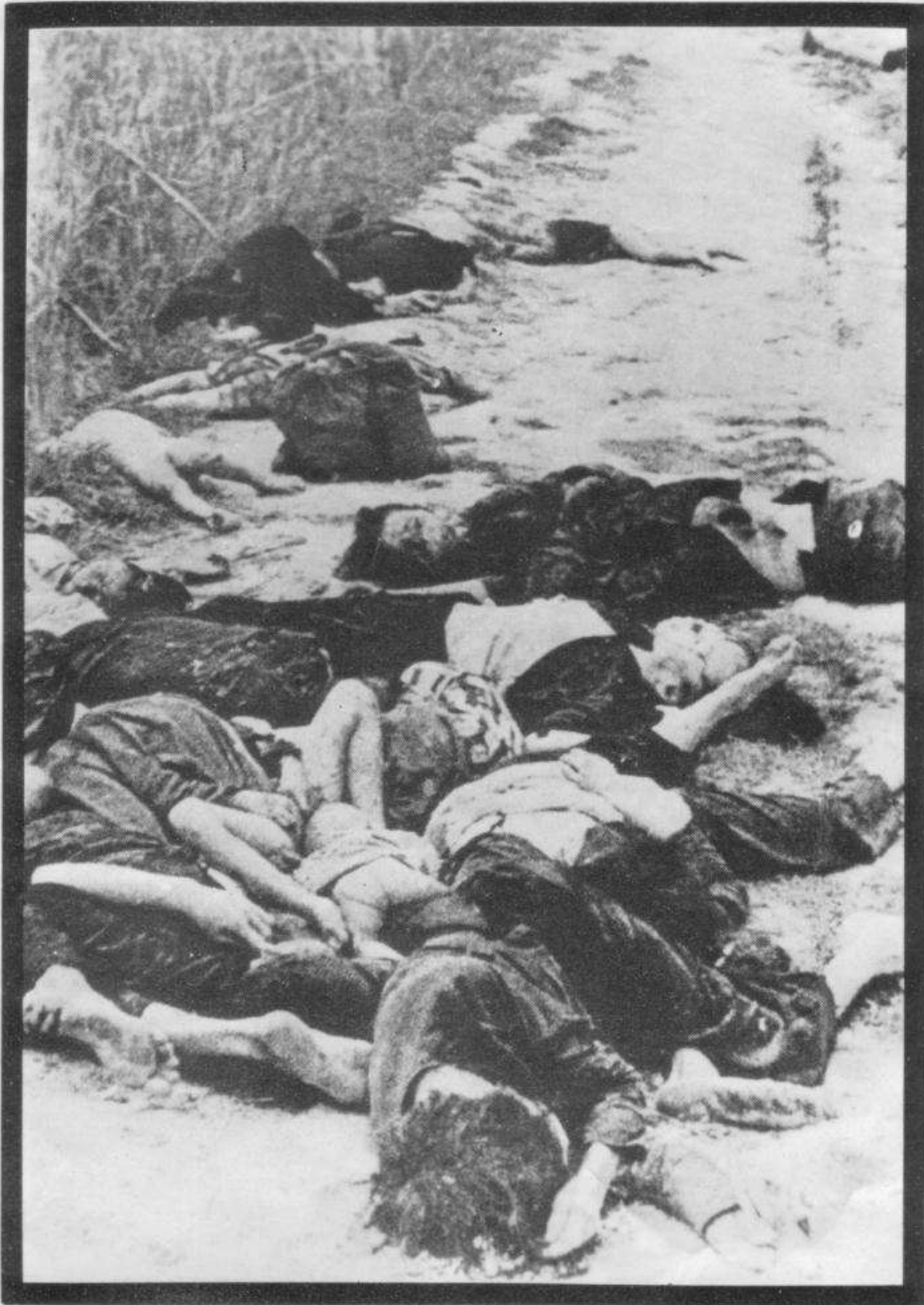
1964 - Kongo (Zair). Amerika podporuje příchod k moci diktátora Mobutu Sese Seka, který se později stal známým svou krutostí a ukradl zbídačené zemi miliardy dolarů.

1964-1974 - Řecko. Dva dny před volbami, v srpnu 1967, byl v zemi proveden vojenský převrat, aby se zabránilo opětovnému příchodu k moci premiéra George Papandrea. Intriky proti němu ze strany americké armády a CIA, které se nacházely v Řecku, začaly hned po jeho zvolení do funkce v dubnu 1964. Po převratu bylo zavedeno stanné právo a cenzura, začalo zatýkání, mučení a vraždy. Počet obětí v průběhu prvního měsíce panování „černých plukovníků“ pod záminkou záchrany národa od „komunistického převratu“ dosáhl 8 000 osob.

1965 - Indonésie. Po znárodnění ropy se Washington a Londýn opět rozhodly reagovat provedením převratu, při němž byl dosazen diktátor generál Suharto. Diktatura stála život - půl milionu lidí. V roce 1975 Suharto obsadil Východní Timor, zničil třetinu populace a udělal z ostrova obří hřbitov. „New York Times“ pojmenoval tuto tragédii *„jedním z nejvíce divokých masakrů v moderních politických dějinách“*. Na tato zvěrstva si už ani nikdo nevzpomíná.

1965 - Vojenská pomoc proamerickým vládám Thajska a Peru.

1965-1973 - Válečná agrese proti Vietnamu. Během války bylo zabito 250 000 dětí, 750 000 bylo zraněno a zmrzačeno. Bylo shozeno 14 000 000 tun bomb a min, což se rovná ekvivalentu 700 hirošimských atomových bomb a je třikrát větší než tonáž bomb, použitých v druhé světové válce. Vietnamská válka stála život 58 000 amerických vojáků, většinou branců, zraněných bylo 300 000. Průměrný věk amerického vojáka ve Vietnamu byl 19 let. Desítky tisíc lidí spáchali sebevraždu v nadcházejících letech, nebo byli duševně a morálně zničeni svou vojenskou zkušeností. V roce 1995, 20 let po porážce amerického imperialismu, vietnamská vláda oznámila obrovské množství zabitých lidí ve válce – 4 000 000 vietnamských civilistů a 1 100 000 vojáků. Současně se prováděla „vynucená urbanizace“, včetně vyhnání rolníků z půdy bombardováním a chemickou defoliací džungle.

US mass killing - Massacre at Sơn Mỹ (My Lai)
on March 16, 1968 where 504 peoples were killed.

V nechvalně slavném masakru v My Lai v roce 1968, američtí vojáci zabili 500 civilistů (více zde: http://cs.wikipedia.org/wiki/Masakr_v_My_Lai). Mezi květnem a listopadem 1967 se četa, známa jako „Tiger Force“ (více zde: http://en.wikipedia.org/wiki/Tiger_Force) přehnela přes centrum Vietnamu a přitom umučila a pozabíjela neznámý počet civilistů. Ve Vietnamu byly provedeny krvavé vojenské operace jako „operace Phoenix“, která dosáhla vrcholu v roce 1969, kdy bylo téměř 20 000 vietnamských partyzánů a jejich příznivců zabito eskadrami smrti, organizovanými Spojenými státy. Četa prošla více než 40 vesnic, mimo jiné, spáchala útok na 10 starých farmářů v údolí Song dne 28. července 1967, a vyházela granáty na ženy a děti do tří podzemních úkrytů v okolí Chu Lai v srpnu 1967. Vězni byli mučeni a popraveni, jejich uši a kůže byly drženy jako suvenýry. Jeden voják z „Tiger Force“ usekl hlavu dítěti, aby si vzal náhrdelník z krku a lidi byli zabíjeni kvůli svým zlatým zubním korunkám. Bývalý velitel čety, seržant William Doyle, vzpomíná: *„Zabili jsme všechny, koho jsme potkali. Bez ohledu na to, že to byli civilisté. Neměly tam být.“* Rolníci byli zabíjeni, když odmítali jít do tranzitního centra, které americké ministerstvo zahraničí kritizovalo v roce 1967 pro nedostatek potravin a přístřeší. Obklopené betonovými zdmi a ostnatým drátem, tyto tábory byly v podstatě věznice. Když bývalý hlavní lékař čety Larry Kottingham popisoval extrémní krutost, která se projevovala vůči rolníkům, tak řekl: *„To bylo tehdy, když všichni na sobě nosili náhrdelník z odřezaných uší.“* Armádní vyšetřování, které trvalo čtyři roky a začalo v roce 1971 (nejdelší za dobu této války) z 30 obvinění ze zločinů proti mezinárodnímu právu, včetně narušení Ženevské úmluvy z roku 1949, ani jeden z těchto lidí nebyl dokonce ani obviněn. Jediným potrestaným byl seržant, kvůli kterému vyšetřování začalo, kvůli jeho zprávě o stětí hlavy dítěti. Až do dnešního dne, USA odmítá odtajnit tisíce zpráv, které by mohly vysvětlit, co se stalo a proč byl případ uzavřen.

11. září 1967 armáda USA zahájila operaci „Wheeler“. Pod velením podplukovníka Geralda Morse, „Tiger Force“ a další tři divize napadly desítky vesnic v provincii Quang Nam. Úspěch operace byl měřen počtem usmrcených Vietnamců. Harold Fisher, bývalý zdravotník vzpomíná: *„Šli jsme do vesnice a prostě stříleli do každého. Nepotřebovali jsme nějakou výmluvu. Pokud tu byli, tak zemřeli.“* Na konci kampaně článek ve vojenských novinách „Stars and Stripes“ chválil Sama Ibarra z „Tiger Force“ za tisíce zabitých během operace „Wheeler“.

Téměř půl milionu veteránů z Vietnamu bylo léčeno na posttraumatické stresové poruchy. Jeden voják z „Tiger Force“, Douglas Teeters, užíval antidepresiva a prášky na spaní kvůli denním a nočním můrám, protože nemohl vymazat obraz zastřelených rolníků, zatímco ti mávali letáky shozenými americkými letadly a zajišťující jim bezpečnost. Tohle nebyli jediné případy, ale každodenní zločiny, při plném vědomí velitelů na všech úrovních. Veteráni vyprávěli o tom, jak oni osobně znásilňovali, řezali uši, hlavy, svazovali pohlavní orgány dráty od polních telefonů a pouštěli proud, vyhazovali lidi do vzduchu, pálili bez rozdílu na civilisty, srovnávali vesnice se zemí, zabíjeli zvířata a psy pro zábavu, otrávil zásoby potravin a obecně pustošili krajinu jižního Vietnamu, když nebudeme počítat obvyklá zvěrstva války a devastaci způsobenou bombardováním.

(redakčně aktualizováno, kráceno, jazykově upraveno)

[Část druhá.](#)

Zdroj: chelemendik.sk